

eller afregningsfirma i forbindelse med afviklingen i systemet.

Bestemmelsen i stk. 2, udvider den i § 55, stk. 1, hjemlede ret for clearingcentraler og clearingdeltagere til etablering af sikkerhedsret i forbindelse med afvikling af værdipapirhandler til også at gælde for registrerede betalingssystemer samt deltagerne i disse for lån ydet i forbindelse med afvikling af betalinger i systemerne. Låntagerne kan være såvel direkte som indirekte deltagere i systemerne.

Adgangen til også at etablere sikkerhedsret i forbindelse med afvikling i registrerede betalingssystemer skal ses i lyset af den øgede fokus også internationalt på de risici, der er forbundet med omsætningen af penge og finansielle instrumenter, samt betalinger knyttet hertil. Der stilles større og større krav til systemernes og deltagernes håndtering af disse risici, og kravene til sikkerhed i forbindelse med ydelse af afviklingskreditter er generelt blevet skærpet. Sikkerhedsstillelse i form af traditionelt pant, medfører en uhensigtsmæssig binding af de beholdninger, der sædvanligvis udgør en del af deltagernes likviditetsreserve, og som anvendes til styring af deltagernes risici. Med sikkerhedsretten forbedres deltagernes mulighed for en effektiv styring af risici og likviditet, samtidig med at den systemiske risiko reduceres.

Deltagere i registrerede betalingssystemer kan være kreditinstitutter, investeringsselskaber, offentlige myndigheder eller andre, der efter Finanstilsynets vurdering har væsentlig betydning for betalingsafviklingen medens indirekte deltagere skal være kreditinstitutter, jf. § 57 a, stk. 1.

Sikkerhedsretten kan anvendes mellem betalingssystemet og de direkte deltagere, mellem systemet og indirekte deltagere eller mellem direkte deltagere og indirekte deltagere. Sikkerhedsretten kan derimod ikke anvendes i forholdet mellem clearingcentralers eller betalingssystemers deltagere og disses almindelige kunder.

Danmarks Nationalbank driver i sin egenskab af centralbank de væsentligste danske betalingssystemer. Disse systemer skal ikke registreres i medfør af § 57 a. Herudover kan Danmarks Nationalbank, jf. § 51, stk. 1, drive værdipapirclearingvirksomhed. § 55, stk. 3, udvider anvendelsesområdet for sikkerhedsretten til også at gælde i forbindelse med afviklingen i de af Danmarks Nationalbank drevne systemer.

Til nr. 8-12

Der er tale om præciseringer som følge af ændringen af § 55, jf. nr. 7.

Til nr. 13

Bestemmelsen foreslås omskrevet af hensyn til overskueligheden og sammenhængen i bestemmelsen. Der indsættes et nyt stk. 3, og det hidtidige stk. 2 bliver stk. 4. Det nye stk. 1-3 vedrører således vilkårene for tilslutning til en værdipapircentral, hvorimod stk. 4 vedrører konkurssituationen.

For så vidt angår det nye stk. 3, henvises der til bemærkningerne til nr. 2.

Der er herudover foretaget enkelte konsekvensændringer i det foreslåede stk. 4.

Til nr. 14

Finanstilsynet blev dannet ved sammenlægning af Tilsynet med banker og sparekasser og Forsikringstilsynet. Siden er flere brancher blevet underlagt tilsyn af Finanstilsynet. Det drejer sig f.eks. om realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og forsikringsmæglervirksomheder.

På denne baggrund er der opstået et behov for at samordne beregningen af virksomhedernes bidrag.

Finanstilsynets driftsudgifter dækkes fuldt ud af afgifter fra de finansielle virksomheder inden for rammerne af den årligt vedtagne finanslovsbevilling. Da Finanstilsynet er et enhedstilsyn, er det hele den finansielle sektors ansvar at afholde udgifterne ved Finanstilsynets tilsyn.

Stk. 1 indeholder Finanstilsynets hjemmel til at opkræve bidrag fra de af loven omfattede virksomheder. Det videreføres, at den nærmere regulering af bidragsopkrævningen foretages i regler fastsat af Finanstilsynet.

De virksomheder, som efter denne lov skal betale bidrag til Finanstilsynet, er: Værdipapirhandlere (dvs. pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber, realkreditinstitutter og kreditinstitutter med særlig tilladelse), fondsbørs, clearingcentraler, værdipapircentraler, kontoførende institutter, autoriserede markedspladser samt autoriserede pengemarkedsmæglere og værdipapirmæglere.

Ved den hidtidige bidragsberegning blev Finanstilsynets budget opdelt i 3 brancher: bank m.v. (herunder Værdipapircentralen, Københavns Fondsbørs, fondsmæglerselskaber, investeringsforeninger og specialforeninger), forsikringselskaber og realkreditinstitutter. Udgifter, der ikke kunne henføres direkte til en branche (fællesudgifter), blev fordelt efter en nøgle.

Idet lov om værdipapirhandel m.v. omfatter en række forskellige virksomhedstyper, er fordelingen af de enkelte virksomheders bidrag sket på forskelligt grundlag.